

**UCHWAŁA NR XXV/234/21
RADY GMINY DYWITY**

z dnia 25 lutego 2021 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działanie Wójta Gminy Dywity.

Działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713, t.j. ze zm.) oraz art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, t.j., ze zm.) Rada Gminy Dywity uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Po rozpatrzeniu skargi wniesionej przez pana [REDAKTOWANE] oraz po zaopiniowaniu przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji stwierdza się, że skarga jest bezzasadna.

2. Uzasadnienie stanowiska stanowi załącznik do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącej Rady Gminy Dywity, zobowiązując do doręczenia skarżącemu kopii uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Gminy Dywity

Agnieszka Sakowska-Hrywniak

Uzasadnienie

Skarga pana [REDAKTOWANO] jest bezzasadna. Z wyjaśnień złożonych przez skarżącego wynika, że nieruchomość zabudowana, odziedziczona przez niego po rodzicach, nie posiada dostępu do drogi publicznej. Zarówno skarżący jak i jego poprzednicy prawni korzystali z nieformalnej drogi dojazdowej do nieruchomości przez grunt, który obecnie stanowi własność Skarbu Państwa, w użytkowaniu PGW Wody Polskie. Przed przejściem gruntu przez Skarb Państwa poprzednicy prawni skarżącego nie doprowadzili do zalegalizowania swojego prawa poprzez stwierdzenie nabycia nieruchomości lub zawarcie stosownej umowy.

Wbrew stanowisku skarżącego, do zadań własnych gminy, o których mowa w art. 7 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2020 r., poz.713 t.j, ze zm.) nie należy zapewnienie dostępu do drogi publicznej zabudowanej działce skarżącego, w szczególności nie jest to sprawa z zakresu ładu przestrzennego, o którym mowa w pkt. 1 art. 7 wyżej wymienionej ustawy. Należy bowiem wskazać, że jeżeli nieruchomość nie ma odpowiedniego dostępu do drogi publicznej, to zgodnie z art. 145 § 1 k.c. **właściciel** może żądać od właścicieli gruntów sąsiednich ustanowienia **za wynagrodzeniem** potrzebnej służebności drogowej (droga konieczna). Z zebranych w sprawie dokumentów wynika, że skarżący nie uzyskał, w sprawie złożonej do sądu, drogi koniecznej na gruncie, z którego dotychczas korzysta, z uwagi na to, że stanowi on urządzenie wodne.

Działka nr [REDAKTOWANO], z której jako drogi dojazdowej do swojej nieruchomości nieformalnie korzysta skarżący, stanowi własność Skarbu Państwa i jest użytkowana przez PGW Wody Polskie. Gmina nie ma władztwa nad tą nieruchomością, zatem nie może nią rozporządzać, w szczególności zaś żądać aby właściciel zlikwidował znajdujące się na tej nieruchomości urządzenie wodne, jak tego domaga się skarżący. Chcąc jednak pomóc skarżącemu w rozwiązaniu problemu, wójt Gminy zwrócił się do PGW Wody Polskie o rozważenie możliwości dalszego korzystania przez skarżącego z dotychczasowej drogi, do której w związku z modernizacją drogi powiatowej, wykonany został zjazd z drogi publicznej. Pismem z dnia 6 marca 2019 r. zaproponowano skarżącemu zawarcie umowy o odpłatne korzystanie z gruntu będącego w użytkowaniu PGW jako dojście i dojazd do nieruchomości skarżącego, skarżący z propozycji tej nie skorzystał.

Mając na względzie fakt, że:

- a) skarżący faktycznie korzysta z działki nr [REDAKTOWANO] jako dojazdu do swojej nieruchomości i jak sam podnosi w skardze, z działki tej korzystali jego poprzednicy prawni, zatem są to jego prawa nabyte,
- b) użytkownik działki nr [REDAKTOWANO] wyraził zgodę na zawarcie umowy odnośnie korzystania przez skarżącego z dotychczasowej drogi,
- c) działka gminna nr [REDAKTOWANO], na którą obecnie wskazuje skarżący jako działkę, która ma być obciążona służebnością drogową oddana została w dzierżawę osobie trzeciej, a ponadto jej obciążenie może spowodować znaczne obniżenie jej wartości lub może ona stracić swoje znaczenie gospodarcze dla Gminy,

należy stwierdzić, że domaganie się obecnie ustanowienia drogi koniecznej przez działkę gminną, sprzeczne jest z art. 145 § 2 i 3 k.c., zgodnie z którymi przeprowadzenie drogi koniecznej następuje z uwzględnieniem nie tylko potrzeb nieruchomości nie mającej dostępu do drogi publicznej ale także z najmniejszym obciążeniem gruntów, przez które droga ma prowadzić oraz że przeprowadzenie drogi koniecznej powinno uwzględniać interes społeczno – gospodarczy.

Jak z powyższego wynika zarzuty skargi dotyczące zaniedbania swoich obowiązków lub ich nienależytego wykonania przez wójta Gminy Dywity nie potwierdziły się. Skargę uznano więc za bezzasadną.